

SERIÓZNOST ADVENTU A SENTIMENTALITA VÁNOC?

Vánoce jsou zatíženy všelijakými dudlajdá, purpurami na plotně, po-roce-vánoce – zpívejte přátelé, šťastné a veselé. Je zde mnoho sentimentality, načančanosti, kýče, o vsudypřítomné komerci ani nemluvě. To takový advent se zdá být prost tohoto balastu; do popředí vystupuje spíše mystika, tajemství Vtělení, samozřejmě pokud se chráníme vlivu obchodnický pojatých vánoc, které na nás útočí již měsíc před adventem. Adventní roaráť se svoji hloubkou velmi liší od většiny koled, které někdy umně obtesávají samu podstatu události Vánoc. Přesto je tomu ve skutečnosti poněkud jinak. Biblické texty, které se připomínají a čtou o Vánocích, nejsou o nic sentimentálnější nebo plytčí než texty adventní.

Tajemství Vtělení, slavené v době adventní, pomáhá osvětlit samotné tajemství Nejsvětější Trojice, o němž ještě lid Staré

smlouvy nevěděl. Co zvěstuje Boží posel archanděl Gabriel Panně Marii? „Sestoupí na tebe Duch svatý (třetí osoba Trojice) a moc Nejvyššího (Boha Otce, první osoby Trojice) tě zastíní; proto dítě bude svaté a bude nazváno Syn Boží (druhá osoba Trojice).“

Vánoce pak zjevují osobu samotného Krista. Je tu znovu Boží posel, anděl, který zvěstuje. A co pastýřům oznamuje? „Nebojte se, hle, zvěstuji vám velikou radost, která bude pro všechny lid. Dnes se vám narodil Spasitel, Kristus Pán, v městě Davidově.“ Jsou to hned tři výsostné tituly, kterými jej Boží posel označuje: **1. „Spasitel“** – tak si nechávali říkat římsí císařové; to oni si o sobě mysleli, že zachraňují národ. A přitom však tímto Spasitelem byl Ten, jehož se právě mocní tohoto světa chtěli zbavit. Podle svatého Pavla by Spasitele jistě neukřižovali, kdyby o tajemství spásy věděli. **2. „Kristus“**, Hospodinův Pomazaný, Mesiáš. Narodil se sice v městě Davidově, ale krále Davida, kterého Hospodin za krále pomazal, nekonečně předčí svým Královstvím, jehož nebude konce. **3. „Pán“**, **Kyrios**. Voláme přece při každé liturgii: Pane, smiluj se! Kyrie eleison! Jsme na Něj zcela odkázáni a žádnému jinému pánu se neklaníme, ani klanět nemáme. „Beze mě nemůžete dělat nic.“ Co je zde sentimentálního? Zejména připočteme-li skutečnost, že „v zájezdním útulku nebylo místo“? Neboli: „Do vlastního přišel a vlastní ho nepřijali.“

Jistěže se nechceme připravit o kouzlo Vánoc, o atmosféru vánočního klidu a pohody, společenství u štědrovečerního stolu. Avšak uprostřed všech těch cingrlátek, která se na vánoce přilepují, si budme vědomi, že Ten, který se narodil, je Týž, který za nás trpěl. Ale také vstal z mrtvých. To je Jeho definitivní vítězství.

P. Stanislav

VOLBY DO PASTORAČNÍ RADY FARNOSTI

V listopadu skončilo pětileté funkční období pastorační rady farnosti. Proto si zvolíme 14.-15. 12. 2013 radu novou, která zahájí svou činnost od 1. 1. 2014. Na str. 3 najdete 6 kandidátů, jejich fotografie a představy, čemu by se chtěli věnovat. Z nich si vyberte své 3 favority. Volební právo má každý katolík starší 15 let, příslušející do farnosti (záleží na tom, zda se za člena farnosti považuje či nikoli; bydliště není rozhodující). Obvyklé „výmluvy“ při volbách např. „my sem nepatříme, my volit nebudeme“ jsou zbytečné. Kdo chodí ke sv. Václavu na bohoslužby, ten do farnosti patří.

PRAVIDELNÝ PROGRAM FARNOSTI

Jednotlivá společenství v naší farnosti Vám nabízejí možnost prohloubit svou víru, setkat se s lidmi podobného smýšlení. Všichni jsou srdečně zváni!

Farní káva

neděle od 9:00 a od 10:30 - velký sál na faře

Společenství starších rodičů

neděle 17:00 - 18:30 - velký sál na faře

Pondělní společenství

pondělí od 18:30 - velký sál na faře

Pěvecký sbor - zkoušky

pondělí od 19:00 - u sv. Ignáce, sál č. 24

Rekreační cvičení pro ženy

úterý po mši sv., cca 18:00 - 19:10 hod. - vel. sál

Modlitební společenství za obrácení národa

úterý po mši sv., cca od 18:15 - mateřské centrum, kdo se nemůže zúčastnit, může se spojit v modlitbě v uvedený čas, nebo každý den od 20:00

Společenství mládeže (15 - 26 let)

středa od 18:30 - na faře. Další podrobnosti na smichovske.spolco.cz

Příprava na biřmování pod vedením P. Mariusze středa 18:30 na faře

Mateřské centrum Venoušek

čtvrtek od 9:30 do 11:30 - mateřské centrum (součástí setkání je cca půlhodinka společné modlitby)

Biblická hodina pod vedením **P. Stanislava**

čtvrtek od 18:15 - velký sál na faře

Čtvrteční modlitební večery

čtvrtek od 19:15 - velký sál na faře

Modlitba sv. Růžence

Každý čtvrtek a pátek od 17 hod.

Pravidelná páteční adorace

Každý pátek po večerní mši sv. společná adorace. Každý první pátek v měsíci je adorace do 20 hod.

Farní pastorační rada

ustavující schůzka bude v lednu, viz ohlášky

Redakční rada Zpravodaje

Nejbližší schůzka 17.12. v 18:30, farní kancel.

Výuka dětí - náboženství

Pravidelná výuka zahájena 16.9., rozpis ve vývěsce

Katechumenát dospělých - individuální

přípravu vedou P. Jerzy a P. Mariusz

farář:

P. Jerzy Gapski : tel: 257 317 652 /724 324 555 /gapski@centrum.cz

farní vikář:

P. Mariusz Przygoda : tel: 257 317 652 / yuga@centrum.cz

rektor kostela sv. Gabriela:

P. Stanislav Příbyl : tel. 241 416 252 / 605 830 201

Sponzorské dary:

Číslo bankovního účtu smíchovské farnosti je 110840051/0100. Jako variabilní symbol uveďte číslo dárcе, které vám přidělí farář.

Farní www stránky:

Adresa je: www.farnostsmichov.cz Své příspěvky, fotografie, aktuality a vše, co chcete na stránky umístit, posílejte na adresu: vojtech.skacha@seznam.cz

Farní Zpravodaj:

Zprávy o dění ve farnosti, oznámení, ohlasy, dojmy, postřehy, fotografie, zasílejte na: prispevky@volny.cz Uzávěrka je vždy 20.

Farní knihovna:

Knihovna je ve farním sále, půjčuje se vždy při kávě po nedělní mši sv. v 9:30 (tedy v době 10:45-11:30). Dále je možné si knihy půjčovat po dohodě s knihovníky i v jednotlivých společenstvích. Díky darům máme již téměř 500 knih a 50 audiokazet, všem dárcům srdečně děkujeme.

PRO PŘÍPRAVU OBLÍBENÉ NEDĚLNÍ AKCE "FARNÍ KAFE" HLEDÁME DOBROVOLNÍKY, KTEŘÍ NAVAŘÍ KAFE, ČAJ A NAARANŽUJÍ ZAKOUPENÉ SUROVINY, A PO SKONČENÍ UMYJÍ NÁDOBÍ A UKLIDÍ V SÁLE. JINÝMI SLOVY - BUDOU "DRŽET SLUŽBY". ZÁROVEŇ PŘIPOMÍNÁME, ŽE KAFE NENÍ PLACENO ZE SBÍREK, TAKŽE VÁŠ DROBNÝ PŘÍSPĚVEK VDĚČNĚ UVÍTÁME!

KANDIDÁTI DO PASTORAČNÍ RADY FARNOSTI

Vyberte si své 3 kandidáty do voleb, které se uskuteční 14.-15.12. po každé mši sv.

JUDr. Jakub Holeček, Ph.D. 35 let, právník, ženatý, 2 děti

Člen farnosti 10 let. Oblíbená kostelní píseň: Ejhle oltář Hospodinův září. Oblíbený liturgický jazyk: latina. Kdy chodím na nedělní mši sv.: sobota 17.30; neděle 8.00. Které jiné kostely v diecézi navštěvuji: Narození B.M.V. Michle; sv. Havel - Staré Město; Sv. Kříž - Staré Město. Sv. Ignác - Nové Město. Oblíbený světec: Sv. Jakub St, Sv. Jan Nepomucký; Sv. Jeroným; Sv. Václav.

Petr Chvátal 46 let, technik, ženatý

Bohoslužby ve farnosti navštěvuji od 14 let. Od roku 1990 jsem zde 7 let byl kostelníkem na plný úvazek. A po sedmi letech práce na Arcibiskupství pražském opět zde ve farnosti jako pastorační asistent a kostelník. V předminulém funkčním období jsem byl členem pastorační rady, po několikaleté pauze kandiduji znovu. Poslední roky pracuji ve stavebnictví, a kostel stále něco z této oblasti vyžaduje, tak snad bych mohl být užitečný :-)

Ing. Martin Kos 24 let, absolvent ČVUT, svobodný

Rád bych ve farnosti pomohl otci Jiřímu s vedením ministrantů. Dle mého názoru je ministrantská služba u oltáře nedílnou součástí mše a ministranti k oltáři patří. Já ministruji od 1 třídy základní školy tj. od roku 1995. Rád bych také pomohl s provozem a správou kostela (pomoc při úklidu, technická pomoc apod.)

Mgr. Jakub Suchel 40 let, ředitel Diakonie Stodůlky, ženatý, čtyři děti

Rád bych nabídl pomoc s organizováním farních akcí, dále usiloval o větší publicitu farnosti, konkrétně zveřejňováním informací o farních aktivitách v radničním časopise nebo vyhledával grantové příležitosti vhodné pro farnost. Jinak jsem otevřen i jiným formám pomoci.

PharmDr. Helena Svobodová 56 let, farmaceutka, vdaná, 2 děti

Ve farnosti jsem od roku 1981, kdy jsem se vdala do Prahy. Obě naše děti byly u sv. Václava pokřtěny i bířmovány, zpívaly ve skupince. Pomáhám při farní kávě, farních odpoledních, v kostele při úklidu, farních výletech, farních plesech, dříve organizovaném zpěvu při bohoslužbách (skupinka rodičů). Do budoucna bych chtěla pomáhat při organizaci různých farních aktivit a mým snem je fungující farní charita.

Mgr. Julie Žemlová 40 let, právnička a překladatelka, vdaná, tři děti

Do farnosti jsme se s manželem přestěhovali v roce 2005. Byli jsme vlídně přijati, a protože jsme oba konvertité, poprvé jsme zde zakusili, co to znamená být součástí živého společenství. Pokud bych byla zvolena, snažila bych se přinášet podněty pro přípravu dětských bohoslužeb a pro práci s dětmi a mládeží vůbec. Také bych v rámci farnosti podporovala vzdělávací a kulturní činnost.

ADVENTNÍ REKOLEKCE

proběhne v sobotu 14.12. v čase 9-12 ve velkém sále na faře, pak bude následovat mše sv. Rekolekci povede P. Mariusz Kuzniar. Případné další podrobnosti v ohláškách. JG

KAJÍCÍ BOHOSLUŽBA

V pondělí 16.12. od 17 hod buse u sv. Václava kající bohoslužba, během které bude i příležitost ke svátosti smíření (budou obsazeny všechny 4 zpovědnice). Využijte prosím tuto nabídku před vánočními svátky.

BIBLICKÉ HODINY

I letošní témata jsou zajímavá! Účast by mohla být hojnější. Hodiny jsou vždy věnovány ucelenému tématu, takže není třeba se obávat, že neznám předchozí nebo následující souvislosti. Přijďte se alespoň "zkušebně" podívat, třeba se i Vám zalíbí obsah a styl přednášek. FN

SCHŮZKY MINISTRANTŮ

Od října se konají "pravidelné" schůzky ministrantů vždy *první sobotu v měsíci* po ranní mši sv. v kostele a na faře, pod vedením otce Jerzyho.

Prosíme rodiče, aby si termíny s předstihem zanesli do rodinných kalendářů a své děti posílali, nebo ještě lépe doprovodili a sami se zúčastnili! Nacvičujeme službu při "obyčejné" i slavné mši sv., posilujeme znalosti a vylepšujeme "zastupitelnost". Součástí by měl být i nácvik čtení a získání jistoty při pohybu kolem oltáře. V říjnu se nás sešlo 8, v listopadu 9, přijďte v prosinci i vy! FN

LOUČENÍ-NELOUČENÍ S P. BONAVENTUROU

Vážení a milí farníci, v neděli 10. listopadu jsme předali P. Bonaventurovi dárek, který byl původně zamýšlen jako rozlučkový. Ovšem věci se mění rychleji, než stačíme reagovat. Než jsme se stačili rozloučit, stal se P. Bonaventura opět výpomocným duchovním v naší farnosti. Proto mu dárek v podobě elektronické čtečky knih byl předán jako poděkování za dosavadní službu a jako poněkud předčasný dárek k Vánocům a blížícím se narozeninám za celou naši farnost. Věřím, že se čtečka, do níž lze uložit např. i Breviář stane P. Bonaventurovi užitečným pomocníkem. Všem dárcům Pán Bůh zaplať a požehnaný adventní čas. JD

PODĚKOVÁNÍ ZA ÚKLID U SV. VÁCLAVA

V sobotu 23.11. se uskutečnil předvánoční úklid. Sešlo se nás celkem 19, takže jsme bylo hotovi až ve 12 hod. Všem zúčastněným moc děkujeme, že připravili kostel na vánoční svátky!

Pokud by nás příště bylo cca 25, budeme hotovi za 1,5 hod. (a pak by úklid mohl začít třeba i v lidštější hodinu, např. od 10 do 11:30).

Vzhledem k tomu, že podobný úklid se odehraje u sv. Václava max. 2-3x do roka (Vánoce, Velikonoce, Svatodušní svátky), hodilo by se, aby každý (pohyblivý) farník se alespoň 1x účastnil (např. jako součást pokání :-). JG

POŘAD MŠÍ SVATÝCH O VÁNOČNÍCH SVÁTCÍCH 2013

Kostel sv. Václava Praha 5 - Smíchov

Úterý 24. 12. 2013 - Štědrý den

7:30 rorátní mše sv.
16:00 pro rodiny s dětmi
24:00 půlnoční sv. Václav
24:00 půlnoční sv. Gabriel

Středa 25. 12. 2013 - Boží hod vánoční

kostel bude otevřen po celý den !

8:00
9:30 pro rodiny s dětmi
16:00 Koncert Česká Vánoční mše - Jan Jakub Ryba
18:00

Čtvrtek 26. 12. 2013 - sv. Štěpána

kostel bude otevřen po celý den !

8:00
9:30 pro rodiny s dětmi
18:00

Neděle 29. 12. 2012 Svátek Svaté Rodiny

8:00 mše sv. s obnovou manželského slibu
9:30 mše sv. s obnovou manželského slibu
18:00 mše sv. s obnovou manželského slibu

Úterý 31.12.2013

7:30
16:00 děkovná mše svatá na závěr roku

Středa 1. 1. 2014 Nový Rok

8:00
9:30 pro rodiny s dětmi
18:00

Pondělí 6. 1. 2014 Slavnost Zjevení Páně

7:30
17:30

PROSME VŠICHNI SPOLEČNĚ

Milí farníci a čtenáři Zpravodaje, vím, že jsme všichni nemile překvapení situací v naší zemi. Nestačí však jen lamentovat, to nikomu nepomůže, ale měli bychom se s prosbou o pomoc společně obracet k Bohu. V naší farnosti každé úterý po večerní mši svaté se modlíme za obrácení našeho národa. Kromě toho, pod záštitou Otce kardinála D. Duky probíhá:

MODLITBA ZA NÁROD

každého 28. dne v měsíci ve Svatováclavské kapli katedrály sv. Víta, Václava a Vojtěcha v 16.15hodin

Pak pokračuje v bazilice sv. Jiří u sv. Ludmily na Pražském hradě.

Přidat se může každý v tuto dobu ať už je kdekoliv. Návrhy modliteb jsou na <http://tisk.cirkev.cz/>

ZÁPIS ZE ZASEDÁNÍ PASTORAČNÍ RADY 19. 11. 2013

Přítomni: P. Gapski, J. Macek, F. Nedbal, V. Škácha
A. Zelinková, J. Durdisová T. Lokajíčková

Body jednání, návrhy a usnesení:

- 1) Program farních akcí na prosinec, vánoční bohoslužby
- 2) Příprava a zajištění voleb do pastorační rady
- 3) Zhodnocení uplynulého období

Termín schůzky nové pastorační rady bude oznámen v ohláškách

Zapsal: FN

JSTE POKLADEM,

řekl Svätý Otec při své nedávné promluvě ke starým lidem. Mnoho dnešních mladých lidí si to ale nemyslí a domnívám se, že to překvapilo i mnoho starších, vždyť dnešní společnost, která je zaměřena na výkon, starší lidi přehlíží a ti staří často lamentují, co už nemohou a jsou nešťastní. Stáří ale patří k životu jako dětství či mládí a nikdo se např. nad dětmi nepohoršuje, že nevyrobí žádné materiální hodnoty! Stáří je další z etap života, které člověk prožívá a je tedy důležité! Velkým kladem stáří je, že je více času na to, na co dřív nezbýval, své dny můžeme utvářet sami.

Můžeme se zastavit a pohlédnout zpět na svůj rodinný a produktivní věk, vlastně jít do hloubky a uvědomit si, na co jsme ve spěchu zapomínali, co jsme pokazili. Jak vypadal náš křesťanský život, do jaké míry jsme pouštěli do našeho života a rozhodování našeho Pána a znovu si připomenout, či teprve objevit zásahy Boží. Tato etapa nám umožňuje své postoje opravit a více se zaměřit na to, co je v životě křesťana podstatné. Často možná slyšíme od starších lidí, že propadají depresi a někdy si povzdechnou: jsem neschopný, neužitečný, nepotřebný, proč si mě už Bůh nevezme! Měli bychom ale vědět, že Bůh má s každým, i s tím starým a nemocným, svůj plán a vzhledem k fyzickým i duševním silám má každý svůj úkol i v této důležité etapě života.

Starší člověk se zpětným pohledem na svůj život dovede už jednat s moudrostí, umí druhé uklidnit, dovede lépe pochopit bližní a je milovat, nad nikým neláme hůl, jeho vnitřní život je bohatší a pravdivější. Důležité také bude zvážit své životní zvyky a touhy, na které už nezbývá mnoho sil fyzických i materiálních a postupně s moudrostí je odevzdávat Pánu. K nejdůležitějším úkolům však patří modlitba. Vztah k ní se během života jistě měnil. Čím jsme starší, máme více času a více se dovedeme oprostít od světských záležitostí, tedy lépe se na modlitbu soustředit, aby nebyla jen odříkáváním naučených slov. Často pak pocítíme přímé doteky a odpovědi Boží. Uvědomíme si, že je tu Někdo, kdo o nás ví, komu nejsme lhotejní, kdo bez nároku na odměnu s láskou zasahuje a kdo s námi ještě počítá!

Papež František neustále nabádá k modlitbám a je jistě za co se modlit. V tomto světě je tolik války, nenávisti, chudoby, nespravedlnosti, pronásledování církve a utrpení i kolem nás, že každý, kdo má už trochu volnějšího času by se měl zapojit. Jistě by se pak necítil zbytečný. Uvědomme si, že žádná i sebekratší a prostá modlitba není ztracena a že přinese užitek. Je to sice jen kapka, ale i z kapek se vytvoří mohutný proud. Stáří pak bude darem nejen pro člověka samého, ale i pro církev a společnost.

Básník Carossa říká: „Stáří zbavuje život mnoha masek a osvobozuje nás od mnoha různých klamů. Tím se tato léta mohou ještě stát časem milosti...“ Blížíme se tedy k vrcholu života a je nám dán čas ještě pracovat na své svatosti, ke které bychom měli všichni dospět.

HK, MM

DŮLEŽITOST SPOLEČENSTVÍ

Jedním z problémů naší doby je samota. Proto je ve společnosti tolik sobectví a beznaděje. Mnozí lidé nenacházejí smysl svého života. Smutek a opuštěnost se snaží přehlušit poslechem rádia, televize, čtením různých časopisů či hledáním na internetu. Ani pomoc různých léčitelů nepřináší uspokojení.

Existují však dva osvědčené prostředky proti samotě, které znali už naši předkové. Prvním z nich je společenství lidí stejných zájmů nebo smýšlení. Neměli bychom dát jenom na pocity. Musíme být opatrní, abychom se nedostali do špatné společnosti. Přesto stále platí zkušenost, kterou velice dobře vyjadřuje staré přísloví. To říká, že sdělená radost je dvojnásobná a bolest poloviční.

Druhým prostředkem je křesťanská víra. Pokud se někdo svobodně rozhodne pro její přijetí, najde smysl života i trvalý cíl.

Možná, že se tyto osvědčené recepty zdají staromódní v dnešní době, ale jejich platnost stále trvá.

Ilona Bozděchová

OTÁZKY PAPEŽE FRANTIŠKA

Papež František svolal synodu (sněm) biskupů, věnovanou pastoraci rodin a evangelizaci. V následujícím textu jsou stručné odkazy k učení církve o rodině. Protože papež chce znát mínění věřících (a konec konců i "nevěřících") je na konci připojen podrobný dotazník s otázkami k danému tématu. Jsme si vědomi, že text přesahuje rámec našeho zpravodaje, ale na druhou stranu - není šance, že byste se setkali s textem jinde (v KT nebo jiných periodikách). Bylo by skvělé, kdybyste se textem i dotazníkem mohli společně zabývat v jednotlivých společenstvích a písemně odpovědět.

I. SYNODA: RODINA A EVANGELIZACE

Poslání hlásat evangelium všemu stvoření svěřil samotný Pán svým učedníkům a v dějinách je jeho nositelkou církev. Je zřejmé, že v čase, který nyní prožíváme, se duchovní a sociální krize stává pastorační výzvou, podněcující církev k evangelizační misi pro rodinu, jež je základní buňkou života celé společnosti i církevního společenství.

V tomto kontextu je více než kdy jindy naléhavé a potřebné předkládat evangelium o rodině. Naléhavost tématu se ukazuje z toho, že Svatý otec se rozhodl pro dvouetapový itinerář biskupské synody: první etapa, mimořádné generální shromáždění v roce 2014, s cílem upřesnit „status questionis“ a shromáždít svědectví a návrhy biskupů pro to, jak důvěryhodně hlásat a žít evangelium pro rodinu; druhá etapa, řádné generální shromáždění v roce 2015, aby se hledaly účinné směry pro pastoraci lidské osoby a rodiny.

Dnes se objevuje problematika ještě před par léty nevídaná, jako jsou dvojice žijící spolu ve faktickém svazku, které manželství neuzavírají a často myšlenku na něj úplně vylučují, nebo spojení lidí stejného pohlaví, jimž je nezřídka přiznávána možnost adopce dětí. Z mnoha nových situací, které si vyžadují pozornost a pastorační úsilí církve stačí připomenout tyto: smíšená a mezináboženská manželství; rodiny s jedním rodičem; polygamie; dohodnutá manželství a z toho plynoucí problematika věna, které je často chápáno jako cena za získání ženy; kastovní systém; kultura nezávaznosti a domnělé nestability svazku; církvi nepřátelské formy feminismu; fenomény migrace a nového formulování samotného pojmu rodiny; relativistický pluralismus v chápání manželství; vliv sdělovacích prostředků na lidovou kulturu a její chápání sňatku a rodinného života; myšlenkové tendence směřující k legislativním návrhům, které znehodnocují trvalost a věrnost rodinného paktu; rozšiřující se fenomén náhradních matek (pronájem dělohy); nové interpretace lidských práv. V užším výslovně církevním prostředí je to především oslabení nebo opuštění víry ve svátostný charakter manželství v terapeutickou moc svátostného pokání.

Z toho všeho se chápe, jak je naléhavé, aby se pozornost světového episkopátu „cum Petro et sub Petro“ k těmto výzvám postavila. Pokud si např. představíme jen to, že za současných okolností mnoho dětí a mladých, kteří se narodili v neregulérních manželstvích, nikdy nevidí své rodiče přistupovat ke svátostem, pochopíme, jak naléhavé pro evangelizaci jsou problémy nastolené současnou situací, která je navíc rozšířena po celé „globální vesnici“. To vše je v jedinečném souladu s velkolepým přijetím, jež se v našich dnech dostává nauce o Božím milosrdenství a laskavosti vůči lidem zraněným a nacházejícím se na geografických i existenciálních periferiích. Očekávání, která z toho vyplývají pro pastorační rozhodnutí týkající se rodin, jsou obrovská. Reflexe biskupské synody o těchto tématech se proto zdá být na jedné straně potřebná a naléhavá a na druhé straně nezbytná, jako výraz lásky pastýřů vůči těm, kdo jsou jim svěřeni, i vůči celé lidské rodině.

II. CÍRKEV A EVANGELIUM O RODINĚ

Radostná zvěst o Boží lásce se má hlásat těm, kdo prožívají tuto základní lidskou zkušenost osobně, ve dvojici i ve společenství otevřeném pro přijetí daru dětí, jakým je společenství rodiny. Nauka víry o manželství se má představovat komunikativně a účinně, tak, aby byla schopná dosáhnout srdcí a proměňovat je podle Boží vůle projevené v Ježíši Kristu.

Pokud jde o odvolávku na biblické prameny o manželství a rodině, uvádíme zde jen základní odkazy. Stejně tak i u dokumentů církevního magisteria se zdá být vhodné, abychom se zde omezili na všeobecný učitelský úřad církve, doplnili ho některými texty Papežské rady pro rodinu a pověřili biskupy, kteří se synody zúčastní, aby nechali zaznít dokumentům svých vlastních biskupských orgánů.

V žádné době a v žádné kultuře nikdy nechyběla ani jasná nauka pastýřů ani konkrétní svědectví věřících mužů i žen, kteří za velice rozličných okolností žili evangelium o rodině jako nesmírný dar pro sebe i pro své děti. Úsilí nastávající mimořádné synody je vedeno a podporováno přáním, aby se všem s větší naléhavostí předávalo toto poselství s nadějí, že „poklad zjevení církvi svěřený stále více naplní lidská srdce“ (DV 26).

Plán Boha Stvořitele a Spasitele

Krása biblického poselství o rodině má svůj původ ve faktu, že muž i žena byli oba stvořeni k Božímu obrazu a podobnosti (srov. Gen 1, 24-31; 2, 4b-25). Manželé spojeni nerozlučitelným manželským poutem prožívají krásu lásky, otcovství a mateřství a nejvyšší důstojnosti, neboť se mohou zúčastnit na stvořitelském Božím díle.

V daru, kterým je plod jejich spojení, přebírají odpovědnost za růst a výchovu dalších lidí pro budoucnost lidského rodu. Plozením muž a žena s vírou naplňují povolání být Božími spolupracovníky při péči o stvoření a růst lidské rodiny.

Blahoslavený Jan Pavel II. komentoval tento aspekt ve Familiaris Consortio: „Bůh stvořil člověka ke svému obrazu a podobě (srov. Gen 1,26 a násl.): z lásky ho povolal k životu a současně ho určil k lásce. Bůh je láska (1 Jan 4, 8), a prožívá sám v sobě tajemství osobního společenství lásky. Když tvoří Bůh člověka podle svého obrazu a udržuje ho ustavičně v bytí, vkládá do lidské přirozenosti také mužské a ženské povolání a zároveň i schopnost a odpovědnost k lásce a společenství (srov. Gaudium et spes, 12). Láska je proto základní a přirozené povolání každého člověka“ (FC, 11).

Tento plán Boha Stvořitele, který byl narušen prvotním hříchem (srov. Gen 3, 1-24), se projevil v dějinách na událostech prožívaných vyvoleným lidem až do plnosti časů, kdy Boží Syn svým vtělením nejen potvrdil vůli Boha ke spáse, ale vykoupením poskytl milost k uposlechnutí téže Boží vůle.

Boží Syn, Slovo, které se v lůně Panny Marie stalo tělem (srov. Jan 1, 14), žil a rostl v Nazaretské rodině a zúčastnil se na svatbě v Káni, jejíž slavení obohatil prvním ze svých „znamení“ (srov. Jan 2, 1-11). S radostí přijímal pohostinnost v rodině svých prvních učedníků (srov. Mk 1, 29-31; 2, 13-17) a v Bethanii utěšoval zarmoucenou rodinu svých přátel (srov. Lk 10, 38-42; Jan 11 1-44).

Ježíš Kristus obnovil krásu manželství tím, že znovu předložil sjednocující Boží plán, který pro tvrdost lidského srdce byl opuštěn dokonce i v tradici izraelského lidu (srov. Mt 5, 31-32; 19,3-12; Mk 10, 1-12; Lk 16, 18). Návratem k počátku Ježíš vyučoval o jednotě a věrnosti manželů a odmítal zapuzení a cizoložství.

Právě skrze mimořádnou krásu lidské lásky – oslavovanou již inspirovanými tóny Velepísně a manželským poutem, které požadovali a chránili i proroci jako Ozeáš (srov. Oz 1, 2-3,3) a Malachiáš (srov. Mal 2, 13-16) – Ježíš potvrzoval původní důstojnost lásky mezi mužem a ženou.

Církevní nauka o rodině

I v prvotním křesťanském společenství se rodina objevovala jako „domácí církev“ (srov. KKC 1655). V tzv. „rodinných kodexech“ novozákonních apoštolských listů je velká rodina antického světa označována za místo hluboké solidarity mezi manžely, mezi rodiči a dětmi, mezi bohatými a chudými (srov. Ef 5, 21-6, 9; Kol 3, 18-4,1; 1 Tim 2, 8-15; Tit 2, 1-10; 1 Petr 2,13-3, 7; srov. zvláště List Filemonovi). Především List Efesanům označuje manželskou lásku mezi mužem a ženou za „veliké tajemství“, které ve světě zprítomňuje lásku Krista a církve (srov. Ef 5, 31-32).

V průběhu staletí a především v moderní době až do našich dní církev nikdy nezanedbávala své vytrvalé a narůstající učení o rodině a o manželství, které rodinu zakládá. Jedním z jeho

nejvyšších výrazů je nabídka Druhého vatikánského koncilu v pastorační konstituci *Gaudium et spes*, která se zabývá některými nejnáléhavějšími problémy a v celé jedné kapitole prosazuje důstojnost manželství a rodiny, jak je vidět z popisu jeho hodnoty při utváření společnosti: „Rodina, v níž se stýkají různé generace a vzájemně si pomáhají získat vyspělejší moudrost a sladit lidská práva s ostatními požadavky společenského života, je základem společnosti“ (GS 52). Zvláště důrazně se apeluje na kristocentrickou spiritualitu věřících manželů: „Konečně sami manželé, stvoření k obrazu živého Boha a začlenění v opravdové osobní společenství, mají být spojeni stejným citěním, podobným smýšlením a vzájemným posvěcováním, aby následovali Krista, původce života, a tak v radostech i v utrpeních svého povolání svědčili svým věrným milováním o tajemství lásky, které Pán zjevil světu svou smrtí a zmrtvýchvstáním“ (GS 52).

Také Petrovi nástupci po Druhém vatikánském koncilu obohatili svým magisteriem nauku o manželství a o rodině; zvláště Pavel VI. v encyklice *Humanae vitae* předkládá principiální a praktickou nauku. Po něm papež Jan Pavel II. v apoštolské exhortaci *Familiaris consortio* trval na prosazování Božího záměru a původní pravdy o manželské lásce a o rodině: „Toto sebeodevzdání je v celé své pravdivosti možné pouze a jedině v ‚prostoru manželství‘, ve svazku manželské lásky, na půdě vědomého a svobodného rozhodnutí vstoupit s partnerem do důvěrného, Bohem chtěného společenství života a lásky (srov. *Gaudium et spes* 48), které jen tímto způsobem ukazuje svůj pravý smysl. Manželství jako instituce není ani neoprávněný zásah společnosti nebo autority, ani nějaká forma, uložená zvenčí. Nýbrž je to vnitřní nezbytnost samotné manželské smlouvy lásky, která se tímto způsobem projevuje navenek jako něco jedinečného a výlučného, aby se tak plně uskutečnila věrnost k plánu Boha, stvořitele. Taková věrnost naprosto neomezuje svobodu osoby, nýbrž ji chrání před každým subjektivismem a relativismem a ponechává jí účast na tvůrčí moudrosti Boží“ (FC 11).

Katechismus katolické církve shrnuje tyto základní údaje: „Manželské smlouvě, kterou muž a žena uzavírají mezi sebou důvěrné společenství života a lásky, položil základy Stvořitel a vybavil ji jejími vlastními zákony. Svou povahou je zaměřena na dobro manželů stejně jako na pložení a výchovu dětí. Kristus Pán ji u pokřtěných povýšil k důstojnosti svátosti [Srov. Druhý vatikánský koncil, GS (Pastorální konstituce o Církvi v dnešním světě *Gaudium et spes*) , 48; CIC, Kánon 1055,1.].

Nauka vyložená v Katechismu se týká jednak teologických principů, jednak mravního chování, a je uvedena ve dvou samostatných oddílech: Svátost manželství (č. 1601-1658) a Šesté přikázání (č. 2331-2391). Pozorné čtení těchto dvou částí Katechismu přinese aktuální pochopení nauky víry a napomůže při působení církve tváří v tvář dnešním výzvám. Její pastorec nachází inspiraci v pravdě o manželství viděné v Božím záměru, který stvořil muže a ženu a v plnosti času zjevil v Ježíši plnost manželské lásky povýšené na svátost. Křesťanské manželství založené na souhlasu je rovněž vybaveno svými vlastními účinky, jako je dobro manželů i jejich povinnosti, avšak není vyňato z působení hříchu (srov. Gen 3, 1-24), který může způsobovat hluboké rány a útočit na samotnou důstojnost svátosti.

Nedávná encyklika papeže Františka *Lumen fidei* hovoří o rodině v jejím spojení s vírou, které ukazuje, „jak pevně mohou být svazky mezi lidmi, když je uprostřed nich přítomen Bůh“ (LF 50). „První prostředí, kde víra osvětluje společenství lidí, spočívá v rodině. Mám na mysli především trvalý svazek muže a ženy v manželství. Vzniká z jejich lásky, jež je znamením a přítomností lásky Boží, z uznání a přijetí dobra pohlavní odlišnosti, která umožňuje sjednocení manželů v jediném těle (srov. Gen 2, 24), a dává jim schopnost rodit nový život, projev dobroty Stvořitele, jeho moudrosti a jeho plánu lásky. Na základě této lásky si mohou muž a žena slíbit vzájemnou lásku úkonem, jenž zahrnuje jejich celý život a připomíná mnohé ryzý víry. Slíbit lásku navždy je možné, když se odhaluje plán, jenž je větší než naše vlastní plány, nese nás a umožňuje nám darovat milovanému člověku celou budoucnost“ (LF 52). „Víra není útočiště pro lidi bez odvahy, nýbrž povznesení života. Umožňuje nalézt velké povolání, povolání k lásce, a zaručuje, že tato láska je spolehlivá a že stojí za to odevzdat se jí, neboť je založena na věrnosti Boží, jež je silnější než všechny naše slabosti“ (LG 53).

III. DOTAZNÍK

Následující otázky umožní místním církvím, aby se aktivně zúčastnily na přípravě mimořádné synody, jejímž cílem je hlásat evangelium při současných výzvách týkajících se rodiny.

1 – Rozšíření Písma svatého a církevního magisteria o rodině

- Jaká je reálná znalost biblického učení, „Gaudium et spes“, „Familiaris consortio“ a dalších dokumentů pokoncilního církevního magisteria o hodnotě rodiny podle katolické církve? Jak jsou naši věřící formováni v rodinném životě podle církevního učení?
- Kde je církevní učení známé a ve svém celku dodržované? Ukazují se těžkosti s jeho uváděním do praxe? Jaké?
- Jak se církevní učení šíří v kontextu pastoračních programů na národní, diecézní a farní úrovni? Jaká katecheze o rodině se vykonává?
- V jaké míře – a zvláště ve kterých svých aspektech – je toto učení reálně známé, přijímané, odmítané a/nebo kritizované v mimocírkevním prostředí? Jaké kulturní faktory brání plnému přijetí církevního učení o rodině?

2 – Manželství podle přirozeného zákona

- Jaké místo zaujímá pojem přirozeného zákona v občanské kultuře na úrovni institucionální, výchovné a akademické i na úrovni lidové? Jaké antropologické vize se objevují v debatě o přirozeném základu rodiny?
- Přijímají věřící pojem přirozeného zákona ve vztahu ke svazku mezi mužem a ženou jako všeobecně daný?
- Jak je prakticky i teoreticky napadán přirozený zákon svazku mezi mužem a ženou s ohledem na vytvoření rodiny? Jak se předkládá a obhájí v občanských a církevních orgánech?
- Jak se pastoračně stavět k situaci, kdy o svátostné manželství žádají nepraktikující pokřtění nebo taková, kteří se prohlašují za nevěřící?

3 – Pastorační rodiny v kontextu evangelizace

- Jaké zkušenosti se v posledních letech narodily v souvislosti s přípravou na manželství? Jaká snaha se projevovala při plnění úkolu evangelizace snoubenců a rodiny? Jak pomoci k uvědomění si toho, že rodina je „domácí církev“?
- Dokázali jste předkládat takový styl modlitby v rodině, který by uměl odolat komplexnosti života a současné kultury?
- Jak při současné krizi mezigeneračních vztahů dokázaly křesťanské rodiny realizovat své povolání předávat víru?
- Jakým způsobem místní církve a hnutí s rodinnou spiritualitou dokázaly dávat příklad?
- Jaký specifický příspěvek dokázaly přinést manželské dvojice a rodiny k šíření integrálního a v dnešní době důvěryhodného pohledu na manželství a **rodinu**?
- Jakou pastorační pozornost věnovala církev podpoře formujících se manželských dvojic a dvojic v krizi?

4 – Pastorační, která čelí některým těžkým manželským situacím

- Je soužití ad experimentum významnou pastorační skutečností v místní církvi? Na kolik by se dal odhadnout jeho procentuální podíl?
- Existují volné svazky faktického soužití, které nejsou potvrzeny ani úředně ani církevně? Existují o tom důvěryhodná statistická data?
- Jsou rozvedení a znovu sezdání významnou pastorační skutečností v místní církvi? Na kolik by se dal odhadnout jejich procentuální podíl? Jak se tato skutečnost vhodně řeší v pastoračních plánech?
- Jak ve všech těchto případech pokřtění prožívají svůj neregulární stav? Jsou si toho vědomi? Nebo jsou prostě lhostejní? Cítí se být na okraji a trpí tím, že nemohou přijímat svátosti?
- S jakými žádostmi se rozvedení a znovu sezdání obracejí na církev ve věci přijímání eucha-

- ristie a svátosti smíření? Z těch, kdo se v takové situaci nacházejí, kolik jich žádá o tyto svátosti?
- f) Mohlo by zjednodušení kanonické praxe ve věci vyhlášení neplatnosti manželského svazku být reálným pozitivním přínosem při řešení problematiky osob, jichž se týká? Pokud ano, jakým způsobem?
- g) Existuje pastorační péče, která vychází těmto případům vstříc? Jak se taková pastorační aktivita vykonává? Existují pro ni pastorační plány na národní a diecézní úrovni? Jak se odloučeným a rozvedeným znovu sezdaným hlásá Boží milosrdenství a jak se uvádí do praxe pomocí církve na jejich cestě víry?

5 – *Svazky osob stejného pohlaví*

- a) Existuje ve vaší zemi zákon, který zrovnopравňuje svazky lidí stejného pohlaví s manželstvím?
- b) Jaký je postoj místní církve a jaké jsou lokální postoje ve vztahu ke státu, který tyto svazky prosazuje, i ve vztahu k lidem žijícím ve svazcích tohoto druhu?
- c) Jakou pastorační pozornost je možné věnovat lidem, kteří se rozhodli žít ve svazcích tohoto druhu?
- d) V případě svazků lidí stejného pohlaví, kteří si adoptovali děti, jaký lze zaujmout pastorační postoj s ohledem na předávání víry?

6 – *Výchova dětí v situacích neregulérního manželství*

- a) Jaká je odhadovaná proporce takovýchto případů u dětí a adolescentů ve vztahu k počtu dětí narozených a vyrůstajících v řádně konstituovaných rodinách?
- b) S jakým postojem se rodiče obracejí na církve? Co požadují? Jen svátosti nebo také katechezi a všeobecnou výuku náboženství?
- c) Jak místní církve vycházejí vstříc potřebám rodičů těchto dětí v nabídce křesťanské výchovy pro ně?
- d) Jak v těchto případech probíhá svátostná praxe: příprava, udílení svátosti, doprovázení?

7 – *Otevřenost manželů pro život*

- a) Jakou mají křesťané reálnou znalost nauky Humanae vitae o zodpovědném rodičovství? Jaká je jejich znalost o morálním hodnocení různých metod regulace porodnosti? Jaké prohloubení lze v této otázce navrhnout z pastoračního hlediska?
- b) Je morální nauka přijímána? Jaké jsou nejproblematičtější aspekty, které činí její přijetí u velké většiny dvojic obtížným?
- c) Jaké přirozené metody nabízejí místní církve jako pomoc manželům při uvádění nauky Humanae vitae do praxe?
- d) Jaká je zkušenost s touto tematikou v praxi svátosti pokání a účasti na eucharistii?
- e) Jaké kontrasty se v této oblasti zaznamenávají mezi církevní naukou a výchovou v občanské sféře?
- f) Jak prosazovat mentalitu otevřenější pro porodnost? Jak napomáhat zvyšování počtu nově narozených?

8 – *Vztah mezi rodinou a osobou*

- a) Ježíš Kristus odhaluje tajemství a povolání člověka: je rodina přednostním místem pro to, aby k komu docházelo?
- b) Které kritické situace rodiny v dnešním světě se mohou stávat překážkou pro setkání člověka s Kristem?
- c) Do jaké míry krize víry, jimiž mohou lidé procházet, mají dopad na rodinný život?

9 – *Další problémy a návrhy*

Existují další problémy a návrhy týkající se témat pojednávaných v tomto dotazníku, které jako jeho adresáti považujete za naléhavé nebo užitečné?

(odpovědi na otázky můžete napsat na náš web, poslat mailem nebo odevzdat v písemné podobě v sakristii)

POŘAD BOHOSLUŽEB VE SMÍCHOVSKÉ FARNOSTI

Neděle: 8:00 9:30 18:00 **sv. Václav** **Neděle:** 11:15 17:00 **sv. Gabriel**
(9:30 se zohledněním přítomnosti rodin s malými dětmi)

Po-So: 7:30 17:30 **sv. Václav** **Pátek** 15:00 **Palata**

KONTAKT S KNĚZEM

úterý: 8:00 - 11:00 (kromě 3. úterý v měsíci)
Jindy po dohodě nebo v čase bohoslužeb.

ŮŘEDNÍ HODINY

(farní kancelář nebo v sakristii kostela)
pondělí - pátek: 8:00 - 12:00

PŘÍLEŽITOST K PŘIJETÍ SVÁTOSTI SMÍŘENÍ U SV. VÁCLAVA

Neděle: - ráno 7:30 – 7:55 9:00 – 9:25

- večer 17:30 – 17:55

Všední dny: - večer 17:00 – 17:25

Jindy: - po individuální dohodě.

VÝZNAMNÉ DNY, SVÁTKY A FARNÍ PROGRAM

- 30.11. sobota Svátek sv. Ondřeje, od 15 hod. na faře setkání farnosti - Farní odpoledne
- 1.12. neděle 1. neděle adventní
- 6.12. pátek Památka sv. Mikuláše
- 7.12. sobota Památka sv. Ambrože
- 8.12. neděle 2. neděle adventní
- 13.12. pátek Památka sv. Lucie
- 14.12. sobota Památka sv. Jana od Kříže, od 9 do 12 hod. duchovní obnova, vede P. M. Kuzniar
- 15.12. neděle 3. neděle adventní
- 16.12. pondělí od 17 hod. kající bohoslužba
- 22.12. neděle 4. neděle adventní
- 24.12. úterý Štědrý den
- 25.12. středa Boží Hod Vánoční
- 26.12. čtvrtek Svátek sv. Štěpána
- 27.12. pátek Svátek sv. Jana, apoštola
- 28.12. sobota Svátek sv. Mláďátek
- 29.12. neděle Svátek sv. Rodiny
- 31.12. úterý konec občanského roku, v 16 hod. děkovná mše sv.
- 1.1. středa Slavnost Panny Marie, Matky Boží
- 5.1. neděle 2. neděle vánoční
- 6.1. pondělí Slavnost Zjevení Páně

HUDBA U SV. VÁCLAVA

Gospelové Vánoce

V pátek 13.12. od 19:30 hod. vystoupí Nate Brown a The Washington Gospel Singers
Zazní nejnámější vánoční gospels. Celé vystoupení je velmi impulsivní a také intenzivní.
Zažijete neopakovatelnou atmosféru, kterou si po předvánočním shonu přinesete až domů
pod váš vánoční stromček. Nenechte si proto tento jedinečný a neopakovatelný zážitek ujít a
přijďte na večer plný pohody a nádherných tónů.

Nate Brown - director, Christopher Leach - pianist, Margaret Carol Jackson - Alto, Rachel
Nicole Massay - Soprano, Salimu Terrell - Alto, Theodore Asiedu Awua Jr - Tenor

Klasická Rybova mše

Ve středu 25.12. od 16 hod. zazní tradiční česká mše vánoční J.J. Ryby jako obvykle v podání
souboru Bachcollegium.

vydává: Ř.k. farnost u kostela sv. Václava na Smíchově, Náměstí 14.října 17, 150 00 Praha 5, tel. 257 317 652
redakční rada: P. J. Gapský, P. S. Příbyl, M. Muchová, F. Nedbal
uzávěrka: 25. každý měsíc (zašlete na: prispevky@volny.cz) náklad tohoto čísla: 450 ks **neprodejné**